21/11/2022

Обръщение на Българския патриарх и Неофит за Въведение Богородично – Ден на православната християнска младеж и семейство

ОБИЧНИ В ГОСПОДА БРАТЯ И СЕСТРИ,

Празникът на въвеждането на Пресвета Богородица в Храма е тържество на най-чиста и съкровена радост. Пред нас е образът на невръстната тригодишна Мариам, подготвена от своите родители за посвещаването си на

Бога, изкачваща без чужда помощ стъпалата на Йерусалимския храм, за да остане там съгласно обета, даден от праведните Йоаким и Анна. Пред нас е и образът на първосвещеника Захария – очакващ и приемащ с отеческа любов Божията отроковица, за да я въведе не просто в Храма, а в негова сърцевина: Светая Светих, при Ковчега на Завета, където дотогава право да влиза е имал единствено Йерусалимският първосвещеник, и то веднъж годишно, след специално предварително очистване. И ето че там – в това най-свето място, където е присъствал и което е обитавал Сам Бог, влиза тази, която е избрана да стане също Негово свето обиталище, принасяйки човешкия дял в откриването на тайната на Богочовечеството.

Този затрогващ момент от живота на Божията майка е бил дотолкова знаменателен и дълбоко символичен, че е останал завинаги в паметта и Преданието на светата Църква поради онова, което ни е открито в него.

На първо място, ясно свидетелства за Божията грижа за човешкия род, за това, че независимо от грехопадението човекът не е бил изоставен от Бога, но напротив – в личността на Пресветата Дева Бог е видял онази, която е била достойна да съдейства в делото на Боговъплъщението, в обещаното от Него още на прародителите спасение от оковите на греха и безнадеждността на смъртта.

На второ място, посвещаването на Бога и въвеждането на Пречистата Дева в Храма е припомняне за централното място на Бога и Неговия дом в живота на човека – за това, че каквото и добро да пожелае да направи, човекът има нужда от подготовка, при което най-естественото място за това е Храмът – където е особеното Божие присъствие, предразполагащо по най-добрия начин ума и сърцето към богообщение, към вярна оценка за нашите ценности и за съкровищата, които събираме (срв. Мат. 6:21), и чиито двери са винаги широко отворени за всекиго от нас.

На трето място, това събитие от живота на Пресвета Богородица идва за да ни каже, че тази подготовка за съработничеството ни с Бога започва още от годините на детството. Избраната да стане Божия майка и да бъде небесна застъпница за човешкия род започна да се подготвя за тази своя мисия и служение не в зряла възраст, не когато беше достигнала пълнолетието си, а едва тригодишна – във възрастта на най-голямата чистота и невинност, когато умът, сърцето и душата човешки все още не са покварени от никакви съблазни, грехове или пороци. Та нали и Сам Господ, в дните на Своето земно служение, изпитваше толкова голяма загриженост тъкмо към децата, към „тия малките“ (Мат. 18:6, 10, 14), предупреждавайки, че всяко покушение

против тяхната чистота и непорочност ще бъдат най-строго наказвани от нашия Небесен Отец.

Всичко това, всички тези съображения са дали необходимите основания на Светия Синод на Православната ни църква да провъзгласи празника Въведение Богородично за всенароден Ден на православната християнска младеж и семейство. В този ден мислите и молитвите ни са с децата на православна България и с всяка малка домашна църква, в която любящи родители възпитават своите обични чеда в любов към Бога и ближния, в чистота и благочестие и във всички християнски ценности и добродетели, завещани ни от Христа Спасителя в светото Евангелие. Чистотата на детското сърце е онзи неизменен идеал, към който трябва да се стремим и ние – възрастните, защото, както казва Господ, „... ако се не обърнете и не станете като деца, няма да влезете в царството небесно“ (Мат. 18:3).

Нека се стремим към тази съвършена чистота и непорочност, да се учим от детската невинност и да предпазваме не само нашите деца, но и самите себе си от всяка съблазън и греховен помисъл, с които врагът на човешкото спасение ни оплита в своите мрежи. С ясно съзнание за високата отговорност, която носим, да възпитаваме в себе си и в децата си добри християни, достойни чеда на родилите ни за вярата, достойни предци и наставници (срв. Евр. 13:7), защото децата са бъдещето ни и в техните ръце лежи ключът към пребъдването в спасителната православна вяра.

Молитвите и майчинското небесно застъпничество на Пресветата наша Владичица и всякога Дева Богородица да бъдат с всички нас!

Честит и благословен празник!

† НЕОФИТ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

bg-patriarshia.bg